

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „ran” nemzeti és közösségi szövegvédjegy a 9., 35., 38., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalás elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezésnek részben helyt ad a 38. és 42. osztályba tartozó egyes szolgáltatások vonatkozásában.

Jogalapok: A megtámadott határozat logikai ellentmondásban szenved: a fellebbezési tanács miután kimondott számos helyes, a megjelölések és az áruk /szolgáltatások hasonlóságának mérlegelése során kötelező jogelvet annak megállapítása céljából, hogy fennállnak-e a 40/94 rendelet 73. cikke (1) bekezdése szerinti kizáró okok, ezektől eltérő szempontokat alkalmaz a konkrét tényállás értékelése során. E logikai ellentmondás tehát egyrészt jogban való tévedéshez vezet, amely a határozat jogalapjában kimondott (helyes) jogelvektől eltérő jogelvek alkalmazásában, másrészt az indokolás ellentmondásos és hiányos voltában nyilván meg.

2007. december 27-én benyújtott kereset – CB kontra Bizottság

(T-491/07. sz. ügy)

(2008/C 64/76)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE (Párizs, Franciaország) (képviselők: A. Georges, J. Ruiz Calzado és É. Barbier de La Serre ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a jelen keresetben kéri az egyesüléshez való csatlakozás során az új tagokra alkalmazott díjszabási intézkedésekkel, valamint az egyesülésnek a csatlakozásuk óta jelentős bankkártyás tevékenységet nem folytató tagjaira alkalmazott, ún. „alvók felébresztése” mechanizmussal kapcsolatos, az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/D1/38606 – GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES „CB” ügy) hozott, 2007. október 17-i C (2007) 5060 végleges bizottsági határozat megsemmisítését.

Keresete alátámasztására a felperes hat jogalpra hivatkozik.

Az első jogalap az EK 81. cikkének és az egyenlő bánásmód elvének megsértésével, valamint az indokolási kötelezettség amiatti megsértésével kapcsolatos, hogy a Bizottságnak az intézkedések és a piacok elemzése során alkalmazott módszere állítólag hibákat tartalmazott, mivel nem vette figyelembe az összképet, a releváns adatok összességét, sem pedig azt a konkrét keretet, amelyben ezen intézkedéseket elfogadták, és amelyben azok kifejtik hatásait.

Másodszor a felperes az EK 81. cikk (1) bekezdésének azon téves jogalkalmazás, valamint ténybeli és értékelési hibák miatti megsértésére alapított jogalpra hivatkozik, amelyeket a Bizottság a számára bejelentett intézkedések céljának vizsgálata során követett el. A felperes szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta a vállalkozások társulása által hozott döntés céljának megvizsgálására vonatkozó kötelezettséget, és nem bizonyította e cél versenyellenességét.

Harmadik jogalapjában a felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozat azon téves jogalkalmazás, valamint ténybeli és értékelési hibák miatt is sérti az EK 81. cikk (1) bekezdését, amelyeket a Bizottság a számára bejelentett intézkedések hatásainak vizsgálata során követett el.

Másodlagosan a felperes előadja, hogy a Bizottság a mentesítés kedvezményéhez szükséges négy feltétel alkalmazhatóságának vizsgálata során megsértette az EK 81. cikk (3) bekezdését.

A felperes által hivatkozott ötödik jogalap a gondos ügyintézés elvének az állítólagos mulasztásokból és ellentmondásokból, valamint a felperes bizonyos érveinek a megtámadott határozat általi elferdítéséből eredő megsértésével kapcsolatos.

Az utolsó jogalap az arányosság és a jogbiztonság elvének megsértésén alapul.